

giver grundlag for beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 1, stk. 1.

Når produktionsskolen efter lovforslaget tilrettelægger egu, varetager den de funktioner, som efter loven i øvrigt er tillagt kommunalbestyrelsen. Dette gælder dog ikke kommunalbestyrelsens muligheder for at supplere de tilskud til undervisning, som finansieres af staten, amtsrådene eller kommunalbestyrelsen efter bestemmelsen i § 13, stk. 1, og heller ikke de tilsvarende muligheder for at yde særlige tilskud efter bestemmelsen i § 13, stk. 2, herunder tilskud til undervisning på værkstedsskole, ligesom udgiften til skoleydelse afholdes af kommunalbestyrelsen, jf. § 13, stk. 4. Det er således kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor eleven er tilmeldt folkeregistret, der afholder disse udgifter. Produktionsskolen kan dog kun påregne at modtage tilskud i henhold til § 13, stk. 1, 2. pkt., henholdsvis § 13, stk. 2, hvis kommunalbestyrelsen har givet et konkret tilsagn herom.

Efter forslaget er det produktionsskolen, som efter bestemmelserne i den gældende lovs § 5 sammensætter et uddannelsesforløb for den enkelte elev ved aftale med en eller flere af følgende skoler: Institutioner for erhvervsrettet uddannelse, godkendt efter lov om erhvervsrettet uddannelse, voksenuddannelsescentre, daghøjskoler, ungdomsskoler, efterskoler, social- og sundhedsskoler og lignende skoler, der er godkendt i henhold til anden lovgivning, jf. lovens § 3, stk. 4.

Det enkelte uddannelsesforløb skal desuden sammensættes i samarbejde med eleven og en eller flere praktikvirksomheder. Forløbet og den tilsigtede kompetence beskrives i en uddannelsesplan, og den forventede godskrivning af skoleundervisning ved fortsat uddannelse angives. Uddannelsesplanen udformes som en aftale mellem produktionsskolen og eleven om gennemførelse af forløbet. I skoleperioder modtager eleven en skoleydelse. Praktikperioderne omfattes af aftaler mellem eleven og den eller de deltagende virksomheder, herunder om løn- og ansættelsesvilkårene, jf. lovens § 6.

Efter lovforslaget skal produktionsskolen godkende praktikaftalen og kan kun gøre det, når en institution for erhvervsrettet uddannelse i området efter produktionsskolens anmodning har erklæret, at virksomheden ikke for tiden opfylder betingelserne for at ansætte en elev med tilsvarende arbejdsområde og funktion med uddannelsesaftale inden for en erhvervsuddannelse eller landbrugets grunduddannelse eller, at skolen ikke kan anvise virksomheden en sådan elev, jf. lovens § 7. Betingelsen om erklæringen fra institutionen for erhvervsrettet uddannelse skyldes hensynet til

ikke at forringe praktikpladsforholdene i de nævnte uddannelser.

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om skolernes varetagelse af opgaven påtænkes anvendt til at revidere bekendtgørelse nr. 1158 af 20. december 1995 om oprettelse af erhvervsgrunduddannelser således, at produktionsskolernes opgaver indarbejdes i bekendtgørelsen.

Til nr. 2

Den foreslåede § 5, stk. 3, 1. pkt., indebærer, at eleverne modtager skoleydelse i skoleperioder, herunder i eventuelle perioder med undervisning på værkstedsskole.

Når uddannelsesplanen er udarbejdet af kommunalbestyrelsen, udbetaler kommunen ydelsen til eleven. Når uddannelsesplanen er udarbejdet af en institution for erhvervsrettet uddannelse, udbetaler institutionen ydelsen til eleven, og når planen er udarbejdet af en produktionsskole, er det efter forslaget denne skole, der udbetaler ydelsen.

Skoleydelsen til elever i egu-forløb tilrettelagt af en produktionsskole finansieres efter forslaget af kommunalbestyrelsen, ligesom ved de egu-forløb der tilrettelægges og finansieres af kommuner. Derimod finansieres udgiften som hidtil af staten, når tilrettelæggelsen er foretaget af en institution for erhvervsrettet uddannelse, jf. forslagens nr. 5.

Til nr. 3 og 6

Forslagene er konsekvenser af lov nr. 418 af 6. juni 2002 om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Til nr. 4

Kommunalbestyrelserne kan dække udgifterne til supplerende tilskud til egu-elevernes skoleundervisning, jf. lovens § 13, stk. 1, sidste pkt., når en uddannelsesinstitution vurderer, at det ordinære taxameter for en skoledel ikke kan dække undervisningsudgiften. Årsagen kan være, at der er tale om ekstraordinært små holdstørrelser, udvidet timetal, dobbeltlærerfunktion mv.

Endvidere skal kommunerne dække udgiften til skoledele for egu-elever, der ikke kan finansieres ordinært, jf. § 13, stk. 2, i den gældende lov. Der kan være tale om særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, eller en skoledel, der er sammensat af dele fra forskellige uddannelsesbekendtgørelser, hvor taxametret til undervisningen ikke med sikkerhed kan henføres til en bestemt takst for en bestemt uddannelse. Der kan også være tale om undervisning på værkstedsskole.

For at undgå at kommunerne påføres utilsigtede merudgifter til egu tilrettelagt af produktionsskoler,